

št. 9-1977

Novo mesto, 29. avgusta 1977

Številka 9 – Leto V

Novoteks

GLASILO TEKSTILNE TOVARNE NOVO MESTO

Poslovanje Novoteksa v prvem polletju 1977

1. Doseganje proizvodnih planov I – VI 1977

		Doseženo I – VI 76	Plan I – VI 77	Doseženo I – VI 77	Ind. I – VI 77 I – VI 76	% dos. plana
Skupaj Metlika	B. kg NM 40	467.174	546.000	550.616	118	101
Tkan. + plet.	got. m	1.768.929	1.792.720	1.769.713	100	99
Konf. skupaj	min	25.678.024	23.520.473	20.976.815	82	89
Strešnik	kom. streš.	2.610.224	3.318.126	2.672.959	103	81
Trgovine	brutto real.	22.749.109	26.140.000	26.863.351	118	103

Proizvodnja je problematična le v TOZD konfekcija, kjer je bilo zaradi velike fluktuacije in odsotnosti z dela potrebno narediti rebalans proizvodnega plana. Z višjimi OD, ki so posledica boljšega ekonomskega rezultata v I. polletju, bo ta pojav zajezen in upamo, da bo plan ob koncu leta izpolnjen. Proizvodnja v TOZD Strešnik ni problematična. Glavna sezona Strešnika je v 2. polletju, prav tako proizvodnja.

2. Produktivnost

TKANINA

Obrat	Enota mere	I – VI 76	I – VI 77	Ind. 77/76
Predil. Metlika	preden/ef. uro	66,01	81,66	124
predil. N. m.	preden/ef. uro	76,66	86,51	113
Priprava	B. kg Nm 40/ef. uro	4,31	3,99	93
Tkalnice	vodki/ef. uro	19,687	21,647	110
Pletilnice	obrati/ef. uro	214	202	94
Oplemenitilnica	metri/ef. uro	7,91	7,43	94

Produktivnost priprave v TOZD TKANINA ni povsem primerljiva, ker je bila v letu 76 računana na osnovi učinkovitih kg, v letu 77 pa na osnovi baznih kg Nm 40.

KONFEKCIJA

Obrat	Enota mere	I – VI 76	I – VI 77	Ind. 77/76
obrat Nm	kom/ef. uro	0,82	0,98	1,20
obrat Vinica	kom/ef. uro	0,80	0,71	89
obrat Trebinje	kom/ef. uro	0,71	0,67	94

Produktivnost v TOZD KONFEKCIJA je v novomeškem obratu zaskrbljujoča. Padec produktivnosti na Vinici je posledica fluktuacije delovne sile, ker na novo priučeni delavci niso izpolnjevali norm. V Trebinju pa je posledica prostorske

odmaknjenosti slabša organiziranost proizvodnje ter razdrobljeni delovni nalogi.

Razen tega so v mesecu maju in juniju izdelovali izredno zahtevne modele za kooperanta Muro.

STREŠNIK

Obrat	Enota mere	I – VI 76	I – VI 77	Ind. 77/76
kom/ed. uro		35	33	94

Produktivnost v Strešniku je padala na račun storilnosti, saj so za skoraj isto količino pro-

izvodnje porabili več učinkovitih ur. Produktivnost se je že v mesecu juliju izboljšala.

3. PRODAJA

	Enota mere	Doseženo I – VI 76	Plan 1977	Doseženo I – VI 77	Ind. I – VI 77 I – VI 76	% iz. pl.
tk. + plet. preja	m	1.707.238,10	3.650.000	1.926.465,00	113	53
kon. izd.	kom	515.073	1.200.000	61.185,94	105	45
Strešnik	kom	1.716.587	6.389.800	2.732.324	159	43
trgovina	brutto real	22.749.109	56.300.000	26.863.351	118	48

večje uspešnosti prodajnih zastopnikov oziroma vseh zaposlenih v prodajnih službah.

Po drugi strani moramo ugotoviti, da je močno padla prodaja tkanin za izvoz preko domačih konfekcij in Novoteksove konfekcije ter klasični izvoz konfekcije. Mislimo, da gre bolj za zunanje vzroke, saj se je zaradi obilice tekstila zaprlo že marsikatero evropsko tržišče. V bodoče bomo skušali z dohodkovnimi odnosi med TOZD TKANINA in KONFEKCIJO znova spodbuditi izvoz.

Letni plan prodaje (sanacijski) je presežen samo v TOZD TKANINA, dočim je prodaja v primerjavi z istim obdobjem

lanskega leta precej uspešnejša. Predvsem je porasla prodaja na domačem trgu, saj je indeks v TKANINI 142, v KONFEKCIJI

152 ter v STREŠNIKU 158.

Ta porast je posledica večje angažiranosti kreativne službe in desinature pri kolekcijah in

4. ŠTEVILO ZAPOSLENIH PO TOZDIH

tozd	φ I – VI 76	Plan 77	φ I – VI 77	Ind. I – VI 77/ I – VI 76	% izvrš. plana
PREDILNICA					
METLIKA	314	308	306	97	99
TKANINA	978	986	929	95	94
KONFEKCIJA	855	854	803	94	94
TRGOVINA	70	77	77	111	101
STREŠNIK	96	95	87	91	92
SS PODJETJA (IVS, SSC, menza Novo mesto)	238	228	215	90	94
Skup. podjetje	2551	2548	2418	95	95

V prvem polletju je Novoteks zapustilo precej delavcev, saj je povprečno število ljudi v I. polletju precej pod planskim številom.

5. ZALOGE

Fizični obseg zalog gotovih izdelkov se je v prvem polletju v odnosu na stanje 1. 1. 1977 zmanjšal v vseh tozdih.

Stanje	tkanina + pletilnica (m)	konfekcija (kom)	Strešnik (kom)
1. 1. 77	571.187,85	254.972	327.763
31. 1.	537.356,95	233.010	439.237
28. 2.	503.412,25	215.922	443.887
31. 3.	414.331,95	218.793	395.883
30. 4.	418.247,70	209.399	353.663
31. 5.	378.786,10	215.334	260.483
30. 6.	402.707,10	208.459	268.398

6. Plan in izvršitev plana fiksnih stroškov za I. polletje 1977

Fiksni stroški so bili po sanacijskem programu planirani v višini 226.663.970.—, doseženi

v I. polletju pa 113.909.784. To pomeni, da smo fiksne stroške kljub raznim podražitvam

uspeli zadržati na nivoju planiranih, saj so prekoračeni le za 0,3 % ali za 577.799 din.

7. Pregled izplačanih brutto osebnih dohodkov za I. polletje 1977

Letna masa brutto osebnih dohodkov je bila za leto 1977 planirana v višini 139.729.000, izplačana v I. polletju pa v višini 66.953.258 ali 47,9 % planirane mase.

tozd	Izvršitev I – VI 76	Plan 1977	Izvršitev I – VI 77	% izvr.	Ind. 77/76
TKANINA	27.259.581,20	56.880.000	27.878.865,80	49,0	102,3
METLIKA	8.490.281,10	17.100.000	7.793.102,50	45,6	91,8
KONFEKCIJA	16.680.915,45	40.020.000	18.141.821,18	45,3	108,8
STREŠNIK	2.424.517,95	5.102.000	2.829.338,90	55,5	116,7
TRGOVINA	1.976.777,90	4.200.000	2.560.699,00	60,9	129,5
DELOVNA SK.					
SKUP. SLUŽB	7.849.319,95	16.427.000	7.749.431,13	47,2	98,7
SKUPAJ	64.681.393,55	139.729.000	66.953.258,51	47,9	103,5

8. Poprečje izplačanih mesečnih neto osebnih dohodkov

Osebnih dohodki so bili po predpisu, da tisti tozdi, ki so imeli v letu 76 nekrito izgubo, ne smejo dvigniti OD nad povprečje izplačanih OD v letu 76, v prvih treh mesecih zelo nizki. Po pokritju izgube smo glede na veljavni pravilnik o delitvi OD le-te precej dvignili, saj so bili nizki dohodki glavni vzrok za odhajanje delavcev iz Novoteksa.

tozd	I – VI 76	I – VI 77	Ind. 77/76
TKANINA	3.306	3.449	104
METLIKA	3.278	3.135	96
STREŠNIK	3.005	3.704	123
TRGOVINA	3.340	3.918	117
Konf. NOVO MESTO	2.483	2.659	107
Konf. TREBINJE	2.026	2.563	127
Konf. VINICA	2.219	2.609	118
SS KONFEKCIJE	3.525	4.506	128
TOZD KONFEKCIJA	2.415	2.832	117
IVS	3.900	4.387	112
SKUPNE SLUŽBE POD.	3.863	4.184	108
MENZA	3.159	3.728	118
NOVOTEKS	3.040	3.353	110

9. Pregled rezultata za podjetje za I – VI 1977

Izguba skupnih služb še zmanjšuje ostanek dohodka po tozdih.

Rezultat, ki smo ga kot celotna delovna organizacija dosegli, mora spodbuditi vse delovne ljudi Novoteksa, da se za skupne cilje — za še uspešnejše poslovanje še bolj potrudimo, saj pomeni uspešen in cenjen Novoteks tudi naš uspeh in ne nazadnje — naš kruh.

tozd	Fakturirana realizacija I – VI 77	Ostanek po fak. real. I – VI 77	Ostanek po plač. real. I – VI 77
TKANINA	221.256.600,00	+ 6.565.545,25	+ 7.319.678,85
METLIKA	71.553.706,08	+ 2.061.978,06	+ 2.203.443,06
KONFEKCIJA	76.725.765,70	- 1.501.599,62	- 234.052,53
STREŠNIK	15.986.011,20	+ 2.445.303,12	+ 2.174.032,43
TRGOVINA	24.123.639,75	+ 26.605,23	+ 2.327.248,43
MENZA N. M.	2.539.573,10	+ 108.781,24	
POČ. DOM. GOSP.	193.733,60	- 69.143,79	
IVS	8.503.765,97	- 553.908,92	
SS PODJETJA	6.885.138,34		
SKUPAJ SK. SL.	18.122.211,01	- 514.271,47	- 428.287,32
SKUPAJ PODJET.	427.767.933,74	+9.083.560,57	+ 11.462.062,92

Tovarišica Ljuba je odšla...

Pred dnevi se je iz Novega mesta odselila tovarišica Ljuba Penko — dosedanja vzgojiteljica in vodja Novoteksovega vrtca. Ob tej priložnosti ji je za dolgoletno sodelovanje tovarniški sindikat podaril skromno darilo, mi pa smo se z njo še zadnjič pogovorili o delu, težavah in življenju otrok v novoteksovem vrtcu.

„V vašem vrtcu sem z otroci preživela 8 lepih let. Spominjam se, da smo na samem začetku pazile samo 8 otrok. Malčkov je bilo sicer veliko več, toda starši so bili takrat mnjenja, da z njimi slabo ravnamo. Moram pa priznati, da razmere res niso bile najidealnejše. Danes, ko so v vrtcu 104 otroci in je vrtec lepo urejen, se resnično da delati; vendar bo potrebno vrtec v najkrajšem času

razširiti. Prav letos, ko zapuščam Novoteks, bo prvič vodil otroke strokovni kader v vseh petih skupinah. Na moje mesto

je že prišla nova strokovna moč — tovarišica Božičeva, in prav njej želim, da bi ji šla uprava novomeškega vrtca vsaj toliko

„na roke“, kot je šla meni Novoteksova...“

TEKST IN FOTO:
MIHA GOŠNIK

30 LET DELA IN ZVESTOBE...

15. avgust 1977. leta! Ta dan bo zapisan v zgodovino novomeške tekstilne tovarne z zlatimi črkami: ob prazniku Novoteksa se bodo v bodoče namreč spomnili vseh tistih delavcev, ki so bili 10, 20 in 30 let na delu v isti tovarni. Mimo tega praznika pa bomo proslavljali še 30. avgust – saj so na ta dan 1950. leta delovni ljudje sprejeli vsa proizvodna sredstva v svoje upravljanje.

V petek, 19. avgusta, pa smo delovni ljudje Novoteksa praznovali veliki jubilej: 30-letnico ustanovitve našega podjetja.

Predsednik DS Tine Geršič

Na dopoldanski slovesnosti, ki je bila v tovarniški sejni dvorani, so se zbrali vsi jubilarji, ki so in še delajo v Novoteksu 10, 20 ali 30 let, predstavniki družbenopolitičnih organizacij, sindikata, mladine ter gostje. Na obrazu vseh je bilo opaziti zelo vedro vzdušje – malo zaradi visokega delovnega jubileja tovarne, nemalo pa tudi zaradi

dobrih poslovnih rezultatov ob polletju. Kot vse kaže, je Novoteks že zaplaval v „mirnejše vode“, letošnja proizvodnja je razprodana, kar pa je še najvažnejše – povsod je čutiti duh stabilizacije in prizadevanje ljudi je na zelo visokem nivoju.

Po pozdravnih besedah tov. Kovačiča, predsednika sindika-

ta Šintlerja in doživeto zapetih pesmih „Dolenjskega okteta“, so dobili vsi tisti, ki so v tovarni 10 let kristalne vaze, 20-letniki so dobili zapestne ure, 30-letniki pa plakete za dolgoletni trud ter denarno nagrado.

10-letni jubilarji so bili tokrat naslednji delavci: Martin Banič, Jože Ferbežar, Marija Grum, Vida Hrustar, Marjan Kic, Stane Kastelic, Marija Kramar, Milena Knoll, Milena Mavsar, Terezija Mežan, Ivan Nose, Slavko Nadu, Ivanka Novak, Milan Oblak, Ana Prigar, Marija Petrovič, Todor Stanojevič,

Številni gostje, delavci in upokojniki Novoteksa med proslavo

Ivanka Sančanin, Martina Šlajkovec, Anica Šušteršič, Zvonka Vovk, Cvetka Vaupotič, Rudi Zupan, Pavla Zajc, Marija Ža-

Najstarejši delavec v Novoteksu – Stane Židanek

gar, Jože Miklič, Marjan Somrak, Anton Gerkšič, Anica Gašpersič, Peter Kostrevec, Ljudmila Rapuš, Silva Kostrevec, Matilda Šepetavc, Ana Dragan, Tončka Kos, Marija Pirkovič, Štefka Pucelj, Jože Rolih in Jože Žagar.

Seznam 20-letnikov pa je sledeč: Jerneja Čampa, Ivan Debevc, Rozalija Dolmovič, Breda Jakše, Štefka Skubic, Viktor Šlajkovec, Matilda Turk, Marija Verček, Ivanka Zupančič, Karolina Miklič, Jožefa Pirih, Jože Smrekar, Franc Zagorc, Božo

Pogled na nabito polno dvorano v Domu JLA in nastop Slovenskega okteta

30 LET DELA IN ZVESTOBE...

Največ aplavza je požel Slovenski oktet

Čavlovič, Anica Drenovec in Slavka Križman.

Na popoldanskem svečanem zasedanju delavskega sveta podjetja, ki je bilo v novomeškem Domu JLA, pa je pred številnimi gosti med drugim spregovoril: predsednik DS Tine Geršič, najstarejši član kolektiva Stane Židaneč, predsednik izvršnega sveta skupščine Novo mesto Avgust Avber ter glavni direktor Luka Dolenc. Na zasedanju so bili nagrajeni naslednji 30-letniki: Marija Kočijaž, Justina Kandorfer, Marija Ponikvar, Marija Reberšak, Ana Rukše, Ela Seničar, Terezija Žagar, Marija Žonta, Marija Rolih, Jože Puš, Anica Bele, Lojzka Dragman, Joža Šurla ter Franc

Miklavčič; posebno plaketo pa je prejel za celo vrsto tehničnih izboljšav še Ivan Lahajner, vzdrževalec strojev v tkalnici. Nato so dobili vsi jubilarje in gostje slavnostno številko tovarniškega glasila, v kateri je prikazana strma Novoteksova pot, skrb za človeka in nadaljnji tren razvoja.

Sledil je svečan, kulturni del prireditve. V njem se nam je predstavil Slovenski oktet, katerega je nabito polna dvorana tople pozdravila. Navdušenje med prisotnimi je bilo tako močno, da je moral oktet že po zaključeni proslavi uvrstiti v svoj program še eno pesem.

Tekst in foto:
MIHA GOŠNIK

V tovarni so dobili priznanje 10 in 20 letniki

Svečana seja DS

K prazničnemu vzdušju je pripomogel tudi Dolenjski oktet

Glavni direktor Luka Dolenc

Predsednik IS SOb Novo mesto Avgust Avber

Po podelitvi priznanj so se jubilarje slikali na tovarniškem dvorišču

Alkoholik je bolnik – zato potrebuje pomoč!

Alkoholizem je „nalezljiva“ bolezen. Alkoholik ne pije rad sam, malo je „soli pivcev“. Vedno poskuša najti sebi primerno družbo, kar v naših razmerah seveda ni težko, in tako alkoholik popelje svoje nove pivske prijatelje iz grup zmernih pivcev v svet alkoholne omame. Vinjen je močnejši, bolj gotov vase, se povečuje, govori o svojih sposobnostih (ki propadajo iz dneva v dan), govori o uspehih (ki jih ni več) in o načrtih, ki jih že zdavnaj ni sposoben uresničiti.

Cim bolj drvi v prepad alkoholizma, tem hujši so občutki krivde, ki mu povzročajo tesnobo in strah. Da bi jih odgnal, se ponovno utaplja v alkoholu. V trenutku treznosti se alkoholik zaveda svoje nemoči in zasužnjnosti od alkohola. Ta občutek pa je tako boleč, da ga ne more priznati niti sebi, kaj šele drugim. Zato na vsako dobronamerno opozorilo reagira agresivno. Preti mu nevarnost, da bo izgubil družino in službo.

V takem brezizhodnem položaju mu ne preostane drugega, kot da se odloči za zdravljenje. Vse, ki ga silijo v to, ima za sovražnike in se krčevito bori za svoj kozarec, ki mu v življenju pomeni vse. V opravičilo navaja dokaze, da je cela vrsta ljudi še bolj zapitih kot on sam in zato mu zdravljenje še ni potrebno.

Spominjam se primera, ko je k meni prišla žena zaradi težav doma. Mož pije že 15 let. Njegovo obnašanje je grobo, stanje doma nevdružno, zato se je odločila, da se odseli. Pri možu bi ostala le pod pogojem, da gre na zdravljenje. Po dveh urah in pol prepričevanja je le polglasno izustil: „Ce že moram iti, pa naj bo!“

Iz dneva v dan poslušam nove zgodbe o tragedijah družin alkoholikov. Ene so hujše od drugih, nekatere pa so tako pretresljive, da jih ne morem zakleniti v predal pisalne

mize, ko odhajam iz službe, ampak še dolgo živijo z mano.

Alkoholik ne more abstimirati sam niti ne more zmerno piti. Če bi to mogel, ne bi tako daleč zabredel. Biti alkoholik ni sramota, sramota je samo, če nam kdo reče, da smo alkoholik. Torej je zdravljenje tisto, ki to sramoto potrdi. Če bi samo pili in se ne zdravili, bi bilo to častno. Tako jih še mnogo misli.

ALKOHOLIK POTREBUJE PRI ZDRAVLJENJU ŽENINO POMOČ

Alkoholike zdravimo v psihiatričnih bolnišnicah in dispanzerjih za alkoholike. Zaradi pomanjkanja prostora v bolnišnicah so 1973/74 ustanovili dispanzerje za zdravljenje alkoholikov. Kljub temu se zdravi komaj 1% alkoholikov! Program zdravljenja je povsod enak. Zdravljenje v bolnici običajno zahtevajo žene, ker se želijo moža kar čez noč znebiti. To je zanje najbolj enostavno. Pa vendar ni tako. Žena mora obvezno sodelovati pri zdravljenju, ker mož občasno prihaja v krize in takrat je ob njem ona, ki je poučena o alkoholizmu in mu pomaga te težave prebraditi brez kozarca. Če alkoholik ni poročen, mora sodelovati pri zdravljenju kdo izmed sorodnikov ali prijateljev, člani krajevne skupnosti, sindikata itd.

ZDRAVLJENJE V DISPANZERJU JE SKUPINSKO DRUŽINSKO ZDRAVLJENJE

Zdravljenje v dispanzerju je za alkoholika trša preizkušnja, za družbo pa veliko cenejše. Alkoholik je aktiven, je v družini, dela, tiste ure, ki jih prebije na zdravljenju, pa nadoknadi ob prostih sobotah ali z nadurnim delom. Alkoholiki se zdravijo po metodi skupinskega družinskega zdravljenja. Skupino, v

kateri sodelujejo, imenujemo terapevtska skupina. Vodi jo zdravnik, pomagata pa mu medicinska sestra in socialni delavec. Zdravljenci obiskujejo skupino dvakrat na teden po dve uri. Zdravljenje traja eno leto.

Alkoholik mora med zdravljenjem spremeniti svoj odnos do alkohola in alkoholizma, spremeniti mora način obnašanja in ravnanja do družine, delovnega okolja in družbe. Če kadi, mora opustiti tudi kajenje. Odvajanje kajenja je sestavni del usmerjanja v zdravo življenje. Alkoholik se mora opredeliti za zdravo življenje, saj mora v nekaj letih z nadpoprečnimi naporii nadoknaditi veliko zamujenega na vseh področjih človekovega udejstvovanja. Sama abstinenca ni dovolj! To lahko naredi vsakdo. Alkoholik pa se mora družbeno rehabilitirati.

ČE DELOVNA ORGANIZACIJA NE SODELUJE PRI ZDRAVLJENJU, JE USPEH MANJŠI

Zdravljenje v terapevtski skupini je „zdravljenje ljudi z ljudmi“. To pomeni, da tisti člani skupine, ki tvorijo zdravo jedro skupine, s svojimi izkušnjami, znanjem, stališči, pripombami in že obogateni s spremenjenim načinom mišljenja pomagajo pri osveščanju novih članov. Člani skupine se med seboj tako dobro spoznajo, se navežejo, si zaupajo, skupina jim pomeni več kot samo terapevtski sestanek. Ko so že nekoliko osveščeni, radi prihajajo v skupino, s tem pa je dosežen uspeh tako za zdravljenca kot za terapevta. Vsi morajo seveda upoštevati načelo molčečnosti.

Pri zdravljenju alkoholikov ima tudi delovna organizacija dolžnost, da se vključi v proces zdravljenja. Gre za podružbljanje nekoč odtujene medicine in zdravniškega dela. To nam omogoča naš samoupravni sistem.

Na prvi uvodni razgovor k zdravniku morajo priti alkoholik, njegova žena in predstavnik delovne organizacije. V tem razgovoru zdravnik prikaže posledice alkoholizma v družini in delovni organizaciji, pojasni načine zdravljenja, pove kaj pričakuje od delovne organizacije, dokler je alkoholik na zdravljenju, kaj mora delovna organizacija napraviti in spremeniti med dispanzerskim zdravljenjem alkoholika. Delovna organizacija mora začeti spreminjati svoj odnos do zdravljenca. V primerih, DO ne kaže zanimanja, bo uspeh očitno manjši. Predpostavljeni zdravljenega alkoholika se mora občasno zanimati pri zdravniku za potek in uspeh zdravljenja. To na zdravljenca dobro vpliva, kajti ko se alkoholik strezni, je poln občutkov krivde in zato je potrebno, da mu v taki stiski pomaga tudi delovna organizacija.

Zdravljenje alkoholizma ni samo vprašanje posameznika, žene, družine, je tudi vprašanje delovne organizacije, ki je toliko časa molčala oziroma dovoljevala moteče delovanje in ponašanje alkoholika v službi in mu zaradi takega odnosa „pomagala“ pri njegovem propadanju!

Vse žene niso vedno pripravljene sodelovati. Nekatere niso dovolj odločne, da bi se uprle alkoholiku, ker jim še ni tako hudo, nekatere pijejo tudi same. Predstavniki delovne organizacije pa lahko vplivajo na to, da se prične alkoholik zdraviti. Kjer je združeno prizadevanje žena in delovne organizacije, lahko pričakujemo uspeh. Če se alkoholik uspešno rehabilitira, predstavniki delovne organizacije vidijo, da njihovi naporii in prizadevanja niso bili zaman in se veselijo uspehov svojih zdravljenecv.

Rehabilitirani in osveščeni alkoholiki pa so tudi zdravo jedro za boj proti alkoholizmu v delovni organizaciji.

Pogovor s tovarišem Šetincem ter ogled Kliničnega centra

Prejšnji mesec smo se v Ljubljani v novem Kliničnem centru (KC), zbrali uredniki tovarniških glasil iz vse Slovenije – z namenom, da si ogledamo to ogromno in nadvse koristno ustanovo, izmenjamo delovne izkušnje ter se sestanemo s tovarišem Francem Šetincem.

Najprej smo si – razdeljeni v štiri skupine, ogledali le delček 30.000 m² površine (tolikšen je namreč novi KC). Lahko vam povem, da smo bili prav vsi naravnost navdušeni nad velikostjo tega objekta, racionalno razporeditvijo in hitrimi intervencijami (laboratorij, rentgen, operacije itd.). Toda vse to niti ni tako čudno, če se zamislimo nad naslednjimi podatki: v KC je zaposlenih 6200 ljudi – vsi pa so organizirani v 32 tozd in DSSS; na razpolago imajo 4.500 postelj, dnevno se zvrsti v ambulantah tudi preko 5.000 ljudi iz vse Slovenije, ves kompleks so gradili 10 let, z vso opremo pa je veljala gradnja 66 starih milijard dinarjev.

Direktor KC, tovariš Zdravko Krvin, nas je nato seznanil z glavnimi funkcijami, ki jih opravlja KC; le-te so:

- rešuje vso težjo zdravstveno problematiko v slovenskem prostoru;
- služi kot učna baza ljubljanske medicinske fakultete;
- opravlja obširno raziskovalno delo; ter

– opravlja najsplošnejšo bolnišnično funkcijo.

Ob koncu našega posveta pa nam je spregovoril še sekretar IK CK ŽKS Franc Šetinc. V zelo sproščenem pogovoru nam je povedal, da predstavljajo glasila DO zaenkrat še vse premalo izkoriščen potencial informiranja. Dejal je še, da so glasila na splošno premalo povezana s

Krajevnimi skupnostmi in okoljem, v katerem delujejo.

Nazadnje pa se je tov. Šetinc dotaknil tudi vprašanja poslovne tajnosti in dejal, da se ta pojem vse pre pogosto obravnava kot nekakšna skrivnost.

TEKST IN FOTO:
MIHA GOŠNIK

Uredniki slovenskih tovarniških glasil poslušajo predavanje tov. Šetince

Pionirji in pionirke iz vse Jugoslavije so se tudi letos zbrali na taboru „Sutjeska 77“. V že tradicionalnem ogledu novomeških podjetij so tudi tokrat obiskali našo tovarno. Na sliki: pionirji med ogledom Novoteksove proizvodnje

Prišli - odšli

Od 1. junija do 31. avgusta so v našo delovno organizacijo prišli naslednji delavci: TOZD TKANINA – PREDILNICA: Gojko Jović, Peter Pavlin, Slavica in Drago Stojanović, Petar Dragoljić, Mehdiya Taraniš, Jože Jakše, Milan Nikolić, Sveta Nikolić, Sava Selaković, Milena Marinković, Martin Zura; PRIPRAVA: Ivan Staniša, Silva Selić, Deja Ostojić, Drago Babić, Jože Boltes; TKALNICA: Franc Pavc, Drago Košele, Franc Ude, Franc Marolt, Ivan Erše, Marjetka Pungercar; OPLEMENITILNICA: Alojz Mrvar, Darinka Miklavčič, Olgica Herman, Jožica Kuplen; pripravnik: Anton Colobič, Majda Padovan, Darko Potočar. SKUPNE SLUŽBE: Anton Gognjavec, Slavko Primc, Darko Štampfelj, Mileva Pristavec, Miloš Avbar, Zvonka Mrhar, Anton Mrhar, Vojislav Perinović, Jožica Zupančič. STRESNIK: Marjan Marjetič, Janez Vodopivec, Bernarda Kralj, Alojzija Bregar, Stanko Pungercar, Marta Krošelj. TRGOVINE: Zdenka Štampfelj, Momčilo Stojanović, Golubica Milovanović, Slobodan Maksimović, Marija Stojilković. KONFEKCIJA: Ivan Rifelj, Rosa Duvnjak, Marica Vrbetič, Živko Tomič, Mile Pejzić, Zora Stević, Darinka Rakoši, Vaso Bijelić in Franc Junc.

V istem obdobju pa so podjetje zapustili: Tozd Tkanina – PREDILNICA: Slavko Saje, Jakob Šafar,

Franc Turk, Martina Kobe, Darko Grgič, Ratko Matijević, Alojz Murgelj, Alojz Rostohar, Petar Dragoljić, Silvester Ribič, Jože Mali, Rozalija Planinšek, Živan Žilič, Franc Kenda, Alojz Forščak; TKALNICA: Rado Rajar, Vinko Draginc, Franc Pavc, Jože Hudoklin; PRIPRAVA: Anica Modic, Marjan Čučnik, Nada Nadu, Marija Kopič, Mihaela Rapuš; OPLEMENITILNICA: Bojan Brajdič, Jože Božič, Marija Jereb, Milica Stefanovska, Andrej Nikolić; prodaja Tkanine: Jovan Grubiša, Boris Šepetavec; barvarna: Ante Zuanović; nabava: Slavka Strašek. SKUPNE SLUŽBE: Nežka Kočevar, Ivanka Božič, Franc Jakelj, Stane Junc, Miloško Krevatin, Jože Blažič, Pavla Černe, Anton Gognjavec, Slavko Primc, Milan Štupar, Franci Kulovec, Silvo Mesojedec. STRESNIK: Jože Kalin, Jože Rupar, Frančiška Granda. TRGOVINE: Milinka Milosavljević. KONFEKCIJA: Marjan Zonta, Milosava Djurić, Marjeta Krhin, Marija Gole, Branko Pirc, Marija Gazvoda, Janja Rogelj, Slavko Vodnik, Jože Hudoklin, Dragica Berus, Marija Krevs, Rajka Lazić, Cvija Kojic, Terezija Zupan, Ljudmila Zupan, Marija Cindrič, Dolores Arčon, Zdenka Pust, Angela Sintič, Terezija Dim, Branko Fartelj, Kosa Taleski, Srečo Stefanovski, Antonija Saje, Milena Šabič, Dragica Derganc in Darinka Djurdjevič.

naravni toni od beige do kostanjevo rjave, črna ter bordo.

Ostali kroji hlač se navdihujejo pri letalskih uniformah, avtomehaničnih kombinezonih in delovni garderobi. Vsi modeli so udobni, širina hlačnic se proti dnu zoži na 18 – 25 cm. Žepi so važen okras teh hlač in se spuščajo prav do kolen. Hlače so narejene iz jeansa, platna, zameta, paname in kepra. Ti modeli so aktualni za moške in ženske pa tudi otroci niso izjema.

Ker se hladno vreme neusmiljeno bliža, naj omenim še, kakšne puloverje lahko oblečete k tem modelom hlač. Puloverji naj bodo udobni, široki, ravno krojeni, zelo dolgi, tako da pokrivajo boke; ali pa krajši, stisnjeni s širokim patentom v pasu. Pleteni naj bodo rahlo. Rokavi raglan, široki, udobni, vratni izrez naj bo okrogel, raven – rumenski ali pa v obliki črke V.

Hvala za vašo kri, ki rešuje življenja!

Od 12. maja do 7. julija so na novomeški transfuzijski postaji darovali kri naslednji Novoteksovi delavci: Milena Bartolj (do sedaj že 3-krat), Brane Avbar (21), Franc Turk (9), Jože Mišmaš (22), Alojz Kavšček (20), Jože Kavšček (14), Zvonka Kramarič (15), Halid Kadragić (12), Anica Stojanović (2), Franc Štampfelj (3), Slavka Čeh (7), Jože Cekuta (20), Jože Žugelj (21), Stane Kovač (4), Alojz Kramar (11), Marija Verček (20), Ivan Radoš (33), Drago Vavpotič (3), Marjan Čanzelj (4), Andrej Nikolić (7), Ciril Progar (10), Alojz Hočevnar (4), Viktor Avsec (20), Fani Pinar (9), Bojan Florjančič (29), Mihaela Turk (5), Jože Šilc (9), Jože Jerman (9), Jože Dragman (34), Marija Kastelec (17), Ana Bartelj (4), Karolina Barbič (12), Avguština Stipič (14), Jožefa Femec (9), Franc Franko (20), Jožica Florjančič (7), Marija Golob (11), Stojanka Ivković (3), Alojz Rostohar (6), Roman Mlakar (7), Branko Vehar (2), Franc Iljaž (15), Ljubomir Jenko (4), Marija Jereb (8), Martin Kozjan (19), Magda Klemenčič (2), Jožica Kranjc (7), Štefka Kulovec (10), Danica Kovač (8), Štefka Šobar (3), Milan Stipič (11), Anica Seničar (11), Janja Koblar (16), Matija Gazvoda (24), Edita Mirtič (3), Martina Geršič (7), Martin Radež (8), Alojz Kozjan (5), Rudi Zupan (30), Silva Kuzmijak (6), Franjo Jerković (7), Jože Udovič (34), Anica Štandekar (10), Jožica Slak (1), Martin Brudar (15), Milena Boltez (10), Anton Ajdišek (17), Ivan Dragan (4), Rajko Petan (13), Bojan Pureber (1), Cvetka Fink (8), Jože Miklič (10), Greta Fink (6), Branko Malešič (3), Alojz Tekavec (7), Zlata Osterman (11), Silvo Mesojedec (2), Zdenka Kotnik (2), Evstahij Janežič (16), Vera Jarc (14), Anton Junc (17), Jernej Klemenc (16), Ivanka Zupančič (5), Roman Krese (11), Živan Žilič (4), Danilo Kovačič (61), Karel Barbič (20), Stane Butalin (5), Ljuba Avguština (17), Alojz Sepaher (17), Jože Erlah (7), Alojz Foršček (6), Tomaž Potočar (11), Fani Ravbar (14) in Stanko Vavpotič (32)!

Modni kotichek

Kakšne hlače bomo nosili jeseni in pozimi?

Klasične: moške hlače so krojene ravno, širina hlačnic je 28 centimetrov. Spredaj imajo gubice, vendar je večina moških še vedno navdušena za gladke hlače, oprijete v bokih. Ženske klasične hlače so prav tako ravno krojene, širina hlačnic pa je tudi 28 cm.

Športni stil jeans izginja, v tem slogu ostajajo samo klasične kavbojke (Levi's) s petimi žepi in ravnimi hlačnicami (širina 22 do 26 cm). Ta model se pojavlja tudi v zametu v vseh širinah reber. Aktualne barve so olivno zelena, barva uniform,

Novoteksovi mladinci en dan med brigadirji v Suhi Krajini

V soboto, 30. julija, smo se mladi iz Novoteksa udeležili delovne akcije v Suhi krajini. V tem predelu Slovenije mladinci že tretje leto zapovrstjo kopljejo vodovod in s tem pomagajo suhokranjskim ljudem.

Zemlja je tamkaj skopa, polj je bolj malo, so le skromne zaplate, ki suhokranjskemu kmetu dajejo vsakega malo, da ni lonce prazen. Stare skromne hiše po vaseh so še marsikje krite s slamo. Čuda sodobnega časa le počasi prodirajo v Suho krajino.

Tisto soboto se nas je 24 zbralo na avtobusni postaji v Novem mestu. Po nas je prišel avtobus, ki redno prevaža brigadirje v Suho krajino. Dobro uro vožnje in že smo na delovišču. Zgrabimo za lopate in krampe in na delo. Začeli smo z velikim elanom in z željo, da bi čim več naredili ter da bi se na koncu dobro izkazali.

Kaj smo pravzaprav delali? Bili smo v vasi Lopata, kjer je nekaj dni pred nami že iz pip pritekla voda. To se pravi, da imajo že vodo, toda jarke je bilo treba še zasipati. Prav to smo delali mi.

Bilo je prav veselo, kajti ob delu smo prepevali kot pravi stari brigadirji, čeprav je bilo med nami prav malo takih, ki so že okusili pravo brigadirsko življenje.

Po končanem delu ob dveh popoldnih smo počakali na avtobus, ki nas je odpeljal v brigadirski tabor v Prevale. Še predno smo zapustili Lopato, je pomočnik komandanta brigade izračunal, koliko smo naredili. Rezultat je pokazal, da smo normo presegli za 44 %, kar je zelo pohvalno za neizkušene brigadirje.

Prevale so oddaljene od delovišča na Lopati skoraj uro vožnje z avtobusom. Tu smo se pravzaprav šele srečali s pravimi brigadirji. Tabor imajo malo iz vasi, v osnovni šoli in njeni okolici, ki se je z začetkom akcije srpemenila v pravo prikoličarsko naselje; v večjih prikolicah so štabi brigad in amaterska radijska postaja, v manjših pa spijo brigadirji.

Nad osnovno šolo stoji novo asfaltirano športno igrišče, ki so ga pomagali graditi brigadirji.

Prav na tem igrišču so v poznem popoldanskem času igrali nogometne in rokometne tekme med brigadami. Tudi naši fantje so se pomerili v nogometu in nasprotnike premagali. S tem smo se izkazali in pokazali, da smo dobri pri delu in pri sportu.

Ob 19. uri je v taboru večerja. Malo prej je zbor vseh brigad. Brigade se postavijo v vrsto ter spuščajo zastavo in pojejo jugoslovansko himno, nato predajo raport, poslušajo komandante, ki jim dajejo navodila za naslednji dan, potem pa mimo na zaslužen večerjo, ki vsakemu prav dobro tekne. Po končani večerji se v taboru začne kulturno in zabavno življenje. Za nas, žal, to ni dolgo trajalo, kajti avtobus nas je že čakal, da nas odpelje proti Novemu mestu.

V brigadi smo preživeli en dan, ta pa je bil zelo pester. Čeprav smo imeli malo žuljave roke in nas je naslednji dan vse bolelo, se bomo prihodnje leto takih akcij udeležili v še večjem številu.

MIRA KUMP

7. Dolenjska slikarska kolonija

V začetku prejšnjega meseca so bili na Dolenjskem že sedmič zapored zbrani slovenski likovni umetniki. Tekstilna tovarna Novoteks, pokrovitelj dosedanjih šestih kolonij, se je izkazala tudi tokrat — in nastalo je veliko novih del izpod čopičev 10 akademskih slikarjev.

Tudi tokrat je bil „komisar“ kolonije umetnostni zgodovinar Andrej Pavlovec. Po njegovem mnenju je bil prav letos narejen zelo posrečen izbor med umetniki: v koloniji so bili 4 predstavniki starejše slovenske generacije, preostali pa sodijo v mlajšo skupino — med njimi sta bili tokrat prvič tudi dve ženski — kar je za nadaljnji razvoj Dolenjske slikarske kolonije zelo vzpodbudno.

Pa predstavimo udeležence letošnje kolonije:

Ive Šubic iz Škofje Loke, je delal že v mnogih kolonijah, v dolenjski pa je bil prvič. Nad njo je bil zelo navdušen, saj je kraje okoli Novega mesta spoznal že med NOB.

Mariborčan Janez Vidic si je že dlje časa želel spoznati Gorjance in čudovito Krko. Sedaj, ko se mu je želja izpolnila, se vrača domov poln novih občutkov in idej.

Prav tako pa je bil očaran drugi Mariborčan — Oton Polak. Njega je najbolj pritegnila topla in prozorna Kolpa.

Milan Rijavec, doma iz Mokronoga — drugače živi v Ljubljani, se je med slikanjem dolenjske krajine seznanil z mnogimi prijatelji iz NOB.

Lidija Starč iz Ljubljane je bila najmlajša predstavnica mlade generacije. Srečanja s starejšimi kolegi so

po njenem mnenju zelo koristna.

Polde Oblak z Bleda je bil nad Dolenjsko več kot navdušen. Naredil je kar 8 oljnih osnov ter dva pastela. Povedal je še, da bo k nam še velikokrat prišel.

Ljubljancina Zdenka Huzjana so najbolj privlačevali mostovi ter zbirka starih mojstrov v Dolenjski galeriji.

„Domačinki“ Martini Koritnik-Fajt, ki poučuje v Kostanjevici in Podbočju, Dolenjska ni tuja. V koloniji je bila prvič in je bila presenečena nad delavnostjo slikarjev ter

veselim vzdušjem med umetniki.

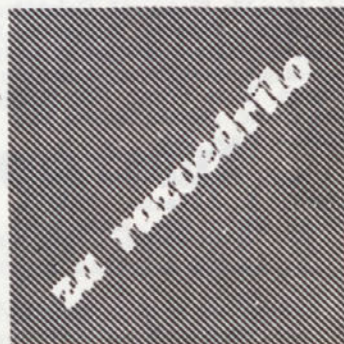
Tretji predstavnik mariborske šole je bil Zmago Jeraj. Njemu je najbolj ugajal stari del Novega mesta in v glavi je naredil na desetine skic, ki jih bo v najkrajšem času spravil na platna.

Veljko Toman iz Ljubljane se je odločil za ponoven prihod v kolonijo že lani. Čeprav je Dolenjska s svojimi čudovitimi pokrajinami in s svojo mehko zelo težka za upodabljanje, se je vanjo močno poglobil in v tem tudi uspel.

MIHA GOŠNIK

Gost letošnje Dolenjske kolonije je bil tudi Veljko Toman iz Ljubljane

Rešitev vretena iz prejšnje številke: A, NA, KAN, TANK, AKANT, ANTIKA, KANTA, KATA, ATA, TA in T.

Novoteks

NOVOTEKS je glasilo tekstilne tovarne Novo mesto. Izhaja vsako tretjo sredo v mesecu v nakladi 2600 izvodov. Urejuje ga izdajateljski svet: Mira Kovačič, Teodora Kovačič, Franc Pavlin, Andrej Počrvina in Slavko Polak. Predsednik izdajateljskega sveta je Andrej Počrvina. Odgovorni urednik Miha Gošnik. Uredništvo in uprava: Novoteks, Novo mesto, Foersterjeva 10. Stavak, filmi in prelom: ČZP Dolenjski list. Tiska Knjigotisk Novo mesto.